



הוא עשה לעצמו שם של מומחה לפירוק נישואים, אבל עם כל הדמעות שראה במשרדו, הוא דווקא אוהב לגרום לאנשים לצחוק. שרון לוי-מיכאלוביץ' פגשה בעורך-הדין בני דון-יחייא, בין עבודתו ביום להופעותיו בלילה וקיבלה אישור לכך שהיום הרבה יותר קל להתגרש מאשר לתחזק זוגיות

טובים השניים, גרסת היחיד



7 פגוש את עו"ד דון-יחייא נראה לי בהתחלה קצת

מפחיד. לא מספיק שהקידומת "דון" עושה ישר ריספקט, הוא גם יכול ממש כמו סופרמן להשתמש בעיני הרנטגו שלו ולראות אם גם אני מאלה שיזדקקו לשירותיו בעתיד ויפרקו את החבילה. דון-יחייא לא חי בסרטים כמוני, אלא מריץ את מופע הבידור המצליח שלו "טובים השניים". אחרי שיעור קצר על החיים מהדון, וותיק המגרשים בארץ, אולי כדאי לשנות את שם המופע ל"טובעים השניים" ואולי "טובעים השניים".

מה רצית להיות כשהיית קטן? "סופר. בענורי לא היתה טלוויזיה או אינטרנט ולכן קראתי ספרים בדיבור. גראוצ'ו מרכז אמר פעם שהטלוויזיה היא מכשיר מאוד חינוכי: כל

פעם שהוא פותח אותה, מהר מאוד הוא הולך לקרוא ספר".

מה הדבר הראשון שקנית לעצמך לאחר שהרגשת לראשונה ש"עשית את זה"? "שנים רכבתי על טוסטוס כחוש ואיטי, וכשהי חלטתי להתפנק באופן משמעותי קניתי לעצמי קטנוע 'למברטה'".

אם לא היית עו"ד, מה היית רוצה להיות? "הייתי רוצה לעסוק בקולנוע ובתיאטרון, גם כמחזאי וגם כיוצר. אני מלטש בימים אלה קומדיה שכתבתי ומקווה שהיא תעלה באחד מהתיאטראות הגדולים. יש בה, מלבד הצד ההומוריסטי, תובנות ואמיתות על חי נישואין ועל יחסי הורים-ילדים. חשוב לי במיוחד לחשוף במחזה את המר"כ שב העיקרי לדעתי לשימור זוגיות: אכפתיות, אמפטיה ונדיבות".

מה מאתגר אותך? "לצערי יותר מדי דברים. כבר שילמתי בעבר ביוקר כש רציתי לכבוש יותר מדי 'פסגות אברסט' לאורך הקריירה והמחיר היה יקר. לא השקעתי מספיק בוגיות וגם לא בגידול חמשת ילדיי ואני חושב, אולי כנחמה, שזוהי קללת בני המין שלי".

האם לדעתך קיימת חיה כזאת 'מונוגמיה' כן, יש חיה כזאת למרות כל מה שנראה מסכיב. אי-אפשר להתעלם מכך שהחברה המודרנית גורמת ללא מעט ליקויי פזילה ובכל זאת קיים באנשים גם הצורך הבסיסי לחיות במונחים אמריקאית לזוגיות, לפיו הצורך של גברים לחוויות מרגשות מחוץ לנישואין קיים גם כשהנישואים טובים. לפי המחקר יש משהו בתחושת הצייד כשהאגו לקוי, לצאת לסירוגין לגיחות הוצצה ואחר-כך לחזור אל הקן. כיום צעירים כשהם נישאים הם נבהלים מהסופניות של המחויבות ההרדית ולכן מראש ההשקעה שלהם בזוגיות היא פחותה, סיכוי ההישגות בנוסד המכובד הוא כל-כך נמוך כביכול, ולכן חבל להשקיע ולהתאמץ".

האם אפשר לשמור על גישה אנושית בעולם רווי האגו של העסקים? "אפשר, אבל זהו מאבק בלתי-פוסק בעיקר משום שלטנגו הזה צריך פרטנר שינהג כמוך, ולא קל למצוא אנשים שרואים את המחר במקום את המחר. האמרה הצינית, מה שלא הולך בכוח - הולך ביותר כוח, היא מוטו שמדריך רבים, וחבל. ככל שעוברות השנים, אני מעדיף להיות בקשר רק עם אנשים בעלי עיניים מחבקות".

למה אתה מתגעגע בילדות שלך? "להוריי. הייתי קשור במיוחד לאמי. אחותי ואני זכינו לאמא מיוחדת שהאריכה ימים ונפטרה לפני שנה וחצי בגיל 95. עד לשנתה האחרונה היא היתה פעילה, חכמה, מצחיקה ובעיקר - אכפתית ללא הפסקה".

האם ישנם הברלים בדרך ההתמודדות עם גירושין בין גברים ונשים? מי רוצה לנקום יותר? "אין הברלים מגדריים אלא אם כן הגרושים הם על רקע חוסר נאמנות, אזי גברים נפגעים

יותר. הרבר נובע משוביניזם, אין גבר שלא נגוע בו במידה זו או אחרת. גברים אינם יכולים לשאת שהאישה שלהם חשבה שהרשא של השכן ירוק יותר. לגבי הצורך בנקמה, נדמה לי שנשים נקמניות יותר משום שבמציאות של ימינו גברים גרושים מתחילים מהר יותר את פרק ב'".

כמה מהעבודה שלך אתה לוקח הביתה? "אני לוקח הביתה לא מעט אבל פחות ופחות עם הזמן".

האם אתה חושב שיש קשר בין שעות העבודה הארוכות הנהוגות כיום לבין שמירה על הוגיות? "וודאי. כולנו שומרים על כל הכללים הקשר רים לתחזוקת הרכב שלנו. טיפול עשרת אל"פים, שטיפה והחלפת אבזורים. אילו היינו משקיעים חלק מהאנרגיה בתחזוק הוגיות ומעורבות בגידול הילדים, הפרנסה לעורכי-הדין היתה פחותה, בוודאות".

מצב משפחתי: גרוש + 5 ילדים + נכדים
עיסוק נוכחי: עו"ד לדיני משפחה, ירושה ועזבונות

כשאתה רוצה להתפנק כמה אתה בוחר, חופשה רגועה או חופש באקסטרים? "אני דוגל בחופשה של 'שב ואל תעשה'. ואם אני בתאילנד, מקום מעולה להדממת מנוע, אז ב'שב וכן תעשה'. החופשות האמיתיות שלי הן כשאני משבית גם את המיתרים. הם עובדים שישה ימים מלאים, ומגיעה להם מנוחה גדולה בחופשות".

האם אפשר לשמור על גישה אנושית בעולם רווי האגו של העסקים? "אפשר, אבל זהו מאבק בלתי-פוסק בעיקר משום שלטנגו הזה צריך פרטנר שינהג כמוך, ולא קל למצוא אנשים שרואים את המחר במקום את המחר. האמרה הצינית, מה שלא הולך בכוח - הולך ביותר כוח, היא מוטו שמדריך רבים, וחבל. ככל שעוברות השנים, אני מעדיף להיות בקשר רק עם אנשים בעלי עיניים מחבקות".

למה אתה מתגעגע בילדות שלך? "להוריי. הייתי קשור במיוחד לאמי. אחותי ואני זכינו לאמא מיוחדת שהאריכה ימים ונפטרה לפני שנה וחצי בגיל 95. עד לשנתה האחרונה היא היתה פעילה, חכמה, מצחיקה ובעיקר - אכפתית ללא הפסקה".

האם יש סיכוי שתכנס לעולם הפוליטיקה? "ברור כלל אני גורם שלעולם אל תאמר לא. זו נוסחה טובה לגישה אופטימית כמו"מ, במיוחד בתיקי גירושין קשים. אבל כאשר לפוליטיקה אני יכול להצהיר בוודאות על לאו חד משמעי".

על פי ניסיוןך, ניתן לומר שהאצבע הפכה קלה על הדק הגירושים? "האצבע קלה מדי, והדבר קשור לגורמים רבים: לתוחלת החיים, לקלות הכלתי-נסבלת של יחסים חוץ נישואיים, לשחיקה ולעובדה נוספת שהסוציולוגים מגדירים אותה כתופעה שמוזנה את עצמה, 'ככל שיתגרשו יותר זוגות כך יתגרשו עוד יותר בהמשך'. כיום, יותר נשים יוזמות גירושין, הן יותר עצמאיות כלכלית ופחות מוכנות להתפשר על זוגיות לקויה. החשש מהברדות מתמוער עבורן בשל נגישות הדייטים בעולם האינטרנט".

שלך ומלווה אותך עד היום? "עשה טוב לאנשים, גם אם לא מגיע להם - כי זה יעשה לך טוב".

במי אתה מקנא חי או מת? "בסופרים המובילים של סיפורי הפתעה קצר, רים, סיפורים עם פואנטה. או הנרי הוא הראשון מהו'אנר. כך גם חלק מסיפורי ענגון, סומרטט מוהם, קארל צ'אפק, צ'כוב ועוד".

איזו תכונה אתה מעריך בבני אדם? "הומור במובן העמוק של המילה: התבוננות בחיים, על פגמיהם, בעין צוחקת. גם קורטוב ציניות בריאה רצוי. אני מסיר את הכובע למי שאמר: 'כלפי חוץ אני אמנם מחייך, אבל עמוק בפנים בתוך לבי - אני צוחק'".

האם כשאתה מסתכל על ילדיך, הם מזכירים לך אותך כשהיית בגילם? "אצל חלק מהילדים אני רואה את זה בצורה בולטת יותר. מצד אחד זה צובט את הלב כנראה בשל אכזריותו של הגיל והשנים שחלפו, ומצד שני זו צביטה של כפי מעצם העובדה שחשוב לנו מאוד שהילדים יהיו דומים לנו".

האם יש לך אמונות טפלות? "אני לא חסיד של אמונות טפלות אבל יש לי מעין טקסים קטנים פה ושם. למשל, לפני שאני עולה לכמה אני מוחח את הגב והכתפיים כדי להיכנס זקוף, ותקופה ארוכה הופעת באותה חולצת תכלת עם פסים כחולצת מול. נגמלתי מזה".

האם יש סיכוי שתכנס לעולם הפוליטיקה? "ברור כלל אני גורם שלעולם אל תאמר לא. זו נוסחה טובה לגישה אופטימית כמו"מ, במיוחד בתיקי גירושין קשים. אבל כאשר לפוליטיקה אני יכול להצהיר בוודאות על לאו חד משמעי".

על פי ניסיוןך, ניתן לומר שהאצבע הפכה קלה על הדק הגירושים? "האצבע קלה מדי, והדבר קשור לגורמים רבים: לתוחלת החיים, לקלות הכלתי-נסבלת של יחסים חוץ נישואיים, לשחיקה ולעובדה נוספת שהסוציולוגים מגדירים אותה כתופעה שמוזנה את עצמה, 'ככל שיתגרשו יותר זוגות כך יתגרשו עוד יותר בהמשך'. כיום, יותר נשים יוזמות גירושין, הן יותר עצמאיות כלכלית ופחות מוכנות להתפשר על זוגיות לקויה. החשש מהברדות מתמוער עבורן בשל נגישות הדייטים בעולם האינטרנט".